

Arrest

**nr. 211 373 van 23 oktober 2018
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 23 april 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 maart 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 4 mei 2018 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 augustus 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DE ROECK, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 1 januari 2016 en heeft zich vluchteling verklaard op 28 juli 2016.

1.2. Op 21 maart 2018 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend naar verzoeker verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Nepalees staatsburger uit Pokhara (Kaski district, Nepal). U was trainer in gevechtssporten en trad bij wedstrijden ook op als scheidsrechter. Enkele maanden voor uw vertrek naar België was u als scheidsrechter aan de slag in een wedstrijd waarbij uw pupil S. K. klappen kreeg waardoor hij bewusteloos viel en naar het ziekenhuis moest. De dag nadien mocht S. het ziekenhuis verlaten. Na een week kwam S. twee keer naar de training. Hij trainde toen evenwel niet erg hard en een week na het hernemen van zijn training kwam hij niet meer naar de sportschool. Twee maanden later stierf S.. Vier à vijf maanden na de bewuste wedstrijd kwamen vrienden van S. van de Nepali Student Union (NSU) u in aanwezigheid van andere sporters verbaal bedreigen. U werd als trainer van S. verantwoordelijk geacht voor zijn dood. Een week later werd u door enkele NSU-leden meegenomen naar hun kantoor waar u geslagen werd. Doorheen het duw- en trekwerk wist u na een half uur te ontsnappen. U bracht één nacht door bij uw ouders en trok nadien voor één à twee dagen naar uw nabijgelegen geboortedorp. De ochtend dat u naar uw geboortedorp trok kwamen na uw vertrek enkele NSU-leden naar uw ouders om vragen te stellen over uw verblijfplaats. Uw ouders zeiden louter dat u weg was. Vanuit uw geboortedorp week u vervolgens uit naar Kathmandu. U verbleef er bij kennissen en ging opnieuw aan de slag als trainer. Na een maand werd u met geweld meegenomen door enkele NSU-leden. U werd wederom naar hun kantoor gebracht waar u geslagen en bedreigd werd. U diende ter compensatie van S.s overlijden geld te betalen. Toen de aandacht van de NSU-leden verslaptte door een passerende betoging wist u na een half uur te ontsnappen. U dook vervolgens onder bij vrienden in Kathmandu. U regelde uw vertrek uit Nepal en op 15 januari (u weet niet in welk jaar) vloog u vanuit Kathmandu via een korte transit in Delhi naar Nederland. Vanuit Nederland reisde u meteen door naar België. Zes maanden na uw aankomst in België werd u gevat bij een arbeidsinspectie en vroeg u asiel aan op 28 juli 2017.

U bent in het bezit van uw rijbewijs (d.d. 24.11.2057, 7 maart 2001) en twee lidkaarten waaruit uw sportieve activiteiten blijken (waarvan één geldig is van 2013 tot 2016).

B. Motivering

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Allereerst moet vastgesteld worden dat u, niettegenstaande u toen al zes maanden in België was luidens uw verklaringen (CGVS, p. 6), pas een asielaanvraag indiende op 28 juli 2016 nadat u door de Belgische autoriteiten gevat werd tijdens een arbeidsinspectie. Dergelijk laattijdige asielaanvraag is geenszins in overeenstemming te brengen met een gegronde vrees voor vervolging of ernstige schade. Uw verklaring niet van asiel af te weten kan niet weerhouden worden. U stelt immers eveneens dat Nepalezen u eerder hadden verteld dat een asielaanvraag voor u zinloos zou zijn. U heeft verder geen officiële instanties of een advocaat geraadpleegd om inlichtingen in te winnen aangaande uw verblijfssituatie (CGVS, p. 6). Van iemand die zijn land ontvlucht uit vrees voor vervolging mag evenwel verwacht worden dat hij bij aankomst in het gastland zo snel mogelijk stappen onderneemt om bescherming te verkrijgen. Uw nalaten ter zake ondermijnt uw geloofwaardigheid.

Uw geloofwaardigheid wordt bijkomend ondermijnd door uw opeenvolgende verklaringen aangaande uw geboortedatum. Zo verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken op 18 januari 1983 geboren te zijn. U gaf toen aan vergeten te zijn wat dit volgens de Nepalese kalender is (DVZ verklaring, vraag 4). Bij het Commissariaatgeneraal beweerde u aanvankelijk op 18.10.2039 (Nepalese kalender, komt overeen met 1 februari 1983 in de Westerse kalender) geboren te zijn. Gevraagd hoe u nu uw geboortedatum wel in de Nepalese kalender kon opgeven, legde u uit dat u eerder niet wist wanneer u precies verjaarde en dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken dezelfde datum gegeven heeft die daar voor u werd omgezet naar de Westerse kalender (CGVS, p. 2). Erop gewezen dat 18 januari 1983 niet overeenkomt met 18.10.2039 volgens de Nepalese kalender (18 januari 1983 is immers 4.10.2039 in de Nepalese kalender) stelt u plots op 13.6.2038 geboren te zijn. Geconfronteerd met het feit dat dit overeenkomt met 29 september 1981 en u dus drie verschillende geboortedata heeft opgegeven, verwijst u naar uw Nepalees rijbewijs volgens hetwelke u op 4.10.2039 bent geboren.

Gevraagd waarom u aanvankelijk 18.10.2039 als geboortedatum opgaf en later 13.6.2038 als geboortedatum, kwam u niet verder dan de weinig overtuigende verklaring dat u zich vergist had en dat u laag opgeleid bent (CGVS, p. 2).

Hierbij aansluitend dient opgemerkt te worden dat u, hoewel u hierom gevraagd werd, geen officiële Nepalese identiteitsdocumenten zoals uw citizenshipcard of paspoort voorlegt op het Commissariaat-generaal (CGVS, p. 7 en p. 19). Zowel uw paspoort als uw citizenshipcard bevinden zich evenwel nog thuis in Nepal (CGVS, p. 7) en u heeft vanuit België geregeld contact met uw familie in Nepal (CGVS, p. 3-4). Gelet op uw steeds wisselende verklaringen aangaande uw geboortedatum volstaat uw rijbewijs (dat u sinds het indienen van uw asielaanvraag heeft ingewisseld voor een Belgisch rijbewijs) geenszins als overtuigend identiteitsbewijs.

Verder kan aan uw beweerde reisweg geen geloof gehecht worden. Zo verklaarde u aan de hand van een vals Nepalees paspoort van Nepal via India naar Nederland gevlogen te hebben. U kende, met uitzondering van de opgegeven naam in het paspoort, evenwel geen andere persoonsgegevens uit het paspoort. Zo wist u niet waar en wanneer u volgens dit paspoort was geboren. U heeft deze informatie ook nooit geweten (CGVS, p. 5). U kon evenmin duiden of het paspoort een visum bevatte (CGVS, p. 5). Gelet op het grote risico dat u zou hebben genomen om door het luchthavenpersoneel in zowel India als Europa aan herhaaldelijke (identiteits)controles en ondervragingen onderworpen te worden met betrekking tot uw persoon, uw reisdocumenten en uw (reis)bedoelingen, kan er nochtans van u verwacht worden dat u hieromtrent meer details zou kunnen verstrekken. U legt bovendien geen enkel begin van bewijs (bv. boardingpass of bagagesticker) neer van uw beweerde reisweg.

Voorgaande vaststellingen inzake uw reisweg en het niet voorleggen van uw paspoort doen vermoeden dat u uw paspoort moedwillig achterhoudt voor de Belgische asielinstanties omdat hier mogelijks informatie in staat die niet in overeenstemming te brengen is met uw relaas (zoals eerdere vertrekdata).

Dit vermoeden wordt nog meer kracht bijgezet door het door u opgegeven tijdsverloop. U verklaarde meermaals dat u zes maanden voor uw asielaanvraag in België was aangekomen (CGVS, p. 6, p.19 en CGVS-vragenlijst opgesteld bij DVZ, vraag 7). Voor uw aankomst in België was u vanuit Nepal via een korte transit van enkele uren in India, naar Nederland vertrokken vanwaar u meteen naar België was gereisd (CGVS, p. 5, p. 19 en DVZ verklaring, vraag 31). Gegeven dat uw asielaanvraag dateert van 28 juli 2016, verliet u aldus het door u opgegeven tijdsverloop Nepal in januari 2016. Het is dan evenwel bijzonder opmerkelijk vast te stellen dat u, wanneer gevraagd werd naar de grote aardbeving van 25 april 2015 (die zowel in Kathmandu als in Pokhara werd gevoeld), aangeeft dat u toen al in België was (CGVS, p. 8 en p. 19). U kon trouwens niet nader bepalen hoe lang u al in België was toen de aardbeving had plaatsgevonden. U stelde dat de aardbeving net na uw aankomst in België had plaatsgevonden. Gevraagd dit te concretiseren, of het eerder dagen of weken na uw aankomst waren, bleef u een antwoord schuldig (CGVS, p. 19). U gaf aanvankelijk aan niet te weten of u zelf ooit een aardbeving in Nepal heeft meegemaakt. Kort daarop erkende u zelf nooit een aardbeving meegemaakt te hebben in Nepal (CGVS, p. 8). Voorgaande vaststellingen nopen er bijgevolg toe te besluiten dat u veel vroeger dan geschetst Nepal heeft verlaten. Hiermee geconfronteerd kwam u niet verder dan te herhalen dat u in januari was vertrokken uit Nepal en te stellen dat u het jaar van uw vertrek niet weet (CGVS, p. 8). U legde trouwens geen enkel begin van bewijs neer waaruit blijkt dat u tot eind 2015/begin 2016 in Nepal woonde (CGVS, p. 7-8 en p. 19). **U heeft aldus uw reële verblijfssituatie voor uw asielaanvraag in België geenszins aannemelijk gemaakt.**

U legde bovendien incoherente verklaringen af aangaande de situering in de tijd van uw problemen. Zo verklaarde u vooreerst dat de wedstrijd waarin S. gewond raakte zes à zeven maanden voor uw vertrek uit Nepal plaatsvond (CGVS, p.10). U vervolgde door te stellen dat vier à vijf maanden na deze wedstrijd u voor het eerst werd meegenomen door NSU-leden (CGVS, p. 13). Nadat u vervolgens was uitgeweken naar Kathmandu bleef u nog een zevental maanden in Nepal (CGVS, p. 15-16). Tussen de start van uw problemen en uw vertrek uit Nepal liggen met andere woorden een tiental maanden en geen half jaar zoals u aanvankelijk beweerde.

Voorgaande vaststellingen met betrekking tot uw reële verblijfssituatie en het door u opgegeven tijdsverloop van uw asielrelaas brengen de geloofwaardigheid van de door u geschetste problemen fundamenteel op de helling.

Dat geen geloof kan gehecht worden aan uw asielrelaas blijkt bovendien uit een tegenstrijdigheid in uw opeenvolgende verklaringen.

Waar u voor de Dienst Vreemdelingenzaken beweerde in Kathmandu dreigtelefoons ontvangen te hebben (CGVS-vragenlijst opgesteld bij DVZ, vraag 3.5), ontkent u voor het Commissariaatgeneraal dergelijke bedreigingen ooit ontvangen te hebben (CGVS, p. 16). Bij de Dienst Vreemdelingenzaken gaf u bovendien te kennen dat u besloot naar Kathmandu uit te wijken met de bedoeling vandaaruit het land te verlaten.

Omdat dit niet meteen zou lukken en omdat u geen geld bij u had, besloot u eerst te werken in Nepal (CGVS-vragenlijst opgesteld bij DVZ, vraag 3.5). Bij het Commissariaat-generaal verklaarde u evenwel aanvankelijk niet de intentie te hebben om naar het buitenland te gaan. U besloot pas het land te verlaten nadat u in Kathmandu problemen kende (CGVS, p. 15). Gelet op uw bewering dat u S.s trainer was en verantwoordelijk werd gehouden voor zijn dood, is het tot slot opmerkelijk dat u niet weet wie S.s tegenstander was in de wedstrijd die hem enkele weken later het leven kostte en of deze tegenstander ook problemen kende ten gevolge de sportkamp (CGVS, p.11 en p.18).

Aangezien u noch uw reële verblijfssituatie voor uw asielaanvraag in België, noch uw vluchtrelaas uit Nepal aannemelijk heeft gemaakt kan aldus niet besloten worden tot het bestaan van een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of tot ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uw documenten wijzigen voorgaande vaststellingen niet.

Uw sportkaarten tonen louter uw sportactiviteiten aan. Eén van de kaarten is geldig vanaf 2013 tot 2016. Hieruit kan met andere woorden geenszins uw effectief verblijf in Nepal tot eind 2015/begin 2016 afgeleid worden. Uw rijbewijs werd hierboven reeds besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A, (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de artikelen “48, 1, 2 en 3” van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en van de artikelen 2, 3 en 5 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat hij door vrienden van S. wordt bedreigd omdat S. in de nasleep van een wedstrijd waar verzoeker scheidsrechter was is omgekomen. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) verzoekers laattijdige verzoek om internationale bescherming reeds zijn geloofwaardigheid ondermijnt; (ii) verzoekers incoherente verklaringen over zijn geboortedatum verder afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen, verzoeker

bovendien geen officiële Nepalese identiteitsdocumenten voorlegt ondanks het feit dat ze zich in Nepal bevinden en hij nog steeds contact heeft met zijn familie in Nepal en het door verzoeker voorgelegde rijbewijs geenszins kan dienen als overtuigend identiteitsbewijs; (iii) er evenmin geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden reisweg en hij evenmin enig begin van bewijs neerlegt ter staving van zijn beweerde reisweg; (iv) verzoekers opgegeven tijdsverloop er verder toe noopt te besluiten dat hij Nepal vroeger heeft verlaten dan januari 2016; (v) verzoeker bovendien tegenstrijdige verklaringen aflegde aangaande de situering in de tijd van zijn problemen; (vi) verzoeker tevens incoherente verklaringen aflegt aangaande het al dan niet ontvangen van dreig telefoons in Kathmandu en zijn intentie om naar het buitenland te gaan; (vii) het niet aannemelijk is dat verzoeker niet weet wie S.'s tegenstander was in de wedstrijd die hem enkele weken later het leven kostte en of deze tegenstander ook problemen kende ten gevolge van het sportkamp en (viii) de door verzoeker voorgelegde documenten niet van die aard zijn dat ze de appreciatie van zijn verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen, zoals wordt toegelicht.

De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 8 januari 2007, nr. 166.392). Het volstaat derhalve niet een opsomming te geven van een aantal wettelijke bepalingen zonder te verduidelijken op welke wijze deze bepalingen geschonden zijn. De Raad stelt vast dat verzoeker niet de minste toelichting geeft op welke manier hij het artikel 48 van de Vreemdelingenwet en artikel 5 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen geschonden acht. De Raad ziet overigens niet in hoe de aangehaalde artikelen zouden geschonden zijn. Artikel 48 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden die daartoe worden gesteld door de internationale overeenkomsten die België binden, als vluchteling kan worden erkend. Het betreft aldus een algemeen geformuleerd artikel, dat het recht op asiel of op subsidiaire bescherming voor bepaalde personen omschrijven doch geenszins een automatische inhouden voor personen die zich op de Vluchtelingenconventie *juncto* artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of op artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet beroepen om asiel dan wel subsidiaire bescherming te verkrijgen. Artikel 5 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen handelt over de motivering in zaken van dringende noodzakelijkheid, hetgeen *in casu* niet het geval is.

Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een geponde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift niet de minste concrete poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in zijn vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het uiten van blote beweringen, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij er aldus niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten, noch een geponde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

In zoverre verzoeker nog aanvoert dat het feit dat hij verschillende geboortedatum heeft gegeven normaal is nu er in Nepal weinig aandacht wordt gehecht aan dergelijke evenementen beperkt hij zich tot het uiten van een blote bewering die hij op geen enkele objectieve wijze staft. Bovendien brengt verzoeker in zijn verzoekschrift geen enkel valabel argument bij om het ontbreken van enig officiële Nepalese identiteitsdocument te verschonen of vergoelijken.

Waar verzoeker nog meent dat hij precies en duidelijk is geweest met betrekking tot zijn reisroute gaat hij voorbij aan de pertinente vaststellingen en overwegingen van de bestreden beslissing waarin wordt gesteld dat verzoeker, behoudens de opgegeven naam in het paspoort geen andere persoonsgegevens uit het valse Nepalees paspoort kan benoemen waarmee hij nochtans van Nepal via India naar Nederland zou zijn gevlogen.

Dat dit het enige is wat hem aanbelangde, kan niet worden gevolgd nu verzoeker zowel in India als in Europa aan herhaaldelijke (identiteits)controles en ondervragingen zou kunnen worden onderworpen met betrekking tot zijn persoon, zijn reisdocumenten en zijn reisbedoelingen, zodat wel degelijk redelijkerwijze van hem kan worden verwacht meer details te kunnen vertrekken aangaande de gegevens op het valse paspoort. Bovendien dient te worden vastgesteld dat verzoeker tot op heden nalaat om enig begin van bewijs voor te leggen met betrekking tot zijn beweerde reisweg.

Dat verzoeker niet op de hoogte zou zijn van de aardbeving in Pokhara omdat hij op de dag van de aardbeving niet in Pokhara verbleef, is een *post-factum* bewering die in schril contrast staat met zijn verklaringen zoals hij deze heeft afgelegd op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarin hij aangeeft dat hij reeds in België was op het ogenblik van de aardbeving (administratief dossier, stuk 4, p. 8 en 19). Dergelijke *post-factum* verklaring die duidelijk na reflectie tot stand is gekomen om zijn verklaringen alsnog geloofwaardig te laten schijnen, vermag niet de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing met betrekking tot het door verzoekers uiteengezette tijdsverloop te weerleggen.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift de motieven ongemoeid laat waar in de bestreden beslissing nog terecht wordt uiteengezet dat (i) verzoekers laattijdige verzoek om internationale bescherming reeds zijn geloofwaardigheid ondermijnt; (ii) verzoeker bovendien tegenstrijdige verklaringen aflegde aangaande de situering in de tijd van zijn problemen; (iii) verzoekers tevens incoherente verklaringen aflegt aangaande het al dan niet ontvangen van dreigtelefoons in Kathmandu en zijn intentie om naar het buitenland te gaan; (iv) het niet aannemelijk is dat verzoeker niet weet wie S.'s tegenstander was in de wedstrijd die hem enkele weken later het leven kostte en of deze tegenstander ook problemen kende ten gevolge van het sportkamp en (v) de door verzoeker voorgelegde documenten niet van die aard zijn dat ze de appreciatie van zijn verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen, zoals wordt toegelicht. De motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die bijdragen aan het besluit dat het door verzoeker uiteengezette vluchtrelaas ongeloofwaardig is, blijven aldus overeind en worden door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Aangezien geen van de motieven van de bestreden beslissing aldus wordt weerlegd, blijft de uitgebreide motivering onverminderd gehandhaafd en wordt deze door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoeker, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Raad ontwaart evenwel noch in het administratief dossier, noch in het verzoekschrift andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit niets blijkt immers dat er in Nepal actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.4. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.2.5. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Het middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig oktober tweeduizend achttien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER